

Урок 5

Гнів Божественної Любові

Вступ:

- Вітаю вас, шановні друзі, ми продовжуємо досліджувати уроки СШ про *Божу любов...*
- Мені здається, що ніколи українці не відчували стільки гніву й бажання помститися, як за ці останні три роки війни...
- І ніколи вони так палко не бажали прояву Божого гніву й помсти нашим ворогам, як тепер...
- Тому сьогоднішній урок СШ дуже вчасний, доречний і актуальний.

Питання 1: Який же заголовок даного уроку?

Гнів Божественної Любові

- Невже любов Божу і гнів можна поставити поруч? Вони поставлені поруч самим Святим Письмом...

Питання 2: Прочитаємо Пам'ятковий текст: Псал. 78:38. Ми помічаємо, як переплітаються у цьому тексті Божя милість і Його гнів?

- Наш Бог не подібний до поблажливого дідуся, котрий пасивно сприймає недобрі витівки своїх онуків.
- Любов Господня безмежна! Милість Його безконечна. Однак це не повний портрет Любові нашого Бога.
- Сьогодні ми додаємо до картини Божої любові несподівану для багатьох християн рису – *Божий гнів*.

II. Основна частина

Питання 1: Спочатку вяснимо, що таке гнів людський?

- Ось деякі означення: *Це сильне почуття обурення, озлоблення, злоба, запальне завзяття* (В. Даль).
- *Стан нервового збудження, роздратування* (СУМ). *Гнівна людина – сердита, розлючена, оскажєніла* (В. Даль).

Питання 2: Як видно виявляється людський гнів?

- Минулого разу ми говорили про ревності. *Ревності* – це також *гнів*. Зовні такий гнів виявляється *почервонілим обличчям і кипінням*.
- Людина в гніві може кричати, бити кулаками по столі, навіть завдавати тілесного нападу на об'єкт свого гніву...

Питання 3: Що ж собою являє гнів Божий? Чи ми можемо гнів Божий уподібнити оцим якостям людського гніву?

- Ні в якому разі! *Гнів Божий* – це моральне обурення Бога. Це природна реакція Божої святості й любові на гріх (КАСД. Т.12. С. 195).
- Підкреслимо: *Гнів Божий скерований на гріх, але не на грішника...*

Питання 4: Як видно проявляється Божий гнів?

- *Гнів Божий* – це ліхо, *котре спіткало людину* (В. Даль), – дуже часто можна почути від людей.
- Така заява може бути помилковою. Але й Святе Письмо пов'язує гнів Божий з покаранням...
- І цей зв'язок між людським гріхом, гнівом Божим і покаранням яскраво продемонстрований в історії Ізраїля.

Додатки до рубрики: Засмучений злом (неділя)

- Псалом Асафа 78, із якого й узято сьогоднішній *Пам'ятковий текст*, змальовує порочну синусоїду історії Божого народу – його злети й падіння.

Питання 1: Яку назву носить цей псалом? Псал. 78:1

- *Навчальний...*

Питання 2: Чому? Хто і від кого мав навчатися з історії Божого народу? Вірші 3, 4 (I ч.)

- Діти мали навчатися від своїх батьків...

Питання 3: Чого вони мали навчатися від своїх батьків? Вірші 4 (II ч.), 7

- Діти мали слухати про *славу* та *силу*, й *чуда* Господні. І мали навчатися від своїх батьків, як *покладати на Бога надію свою*, і *берегти Заповіді Божі*.

Питання 4: А що виявилось насправді? Вірш 8.

- На превеликий жаль, діти мусіли навчитися від своїх батьків, *як не бути такими, як їхні батьки...* Гірка, парадоксальна наука!

Питання 5: Скажіть, чи може мала дитина, дивлячись на недостойне життя батьків, зрозуміти, що так робити не можна?

- Ніколи! Тільки, коли дитина виросте, коли навчиться аналізувати, тільки тоді вона може дійти до такого висновку:

- Так, як робили мої батьки, я робити не буду!

Питання 6: А що саме в житті батьків може навчити не лише самих батьків, але і їхню дитину, що так робити не можна?

- Покарання, котре несли на собі батьки, і несла на собі їх невинна дитина...

Отже, робимо висновок:

Питання 7: Яка мета Божого гніву й Божого покарання? Ще раз прочитаємо заголовок псалму 78:1 (І ч.)

- Навчальна мета... Спасенна мета... Достатньо подивитися на історію стародавнього Ізраїля, щоб зрозуміти, що так робити не можна.

- Ось ланцюжок їх злетів і падінь:

Божі милості → невірність народу → гнів Божий → покарання → покаяння народу
→ знову милості Божі → знову невірність народу → і... т.д.

Питання 8: І як довго тягнувся цей ланцюжок в історії Ізраїля?

Неєм. 9:30 (І ч.).

- Господь зволикав довгі роки... Але навіть останні благодатні 490 років не привели Божий народ до покаяння...

- А останню сімдесяту сімку цього періоду Ізраїль використав на те, щоб розіп'ясти свого Викупителя й віддати на смерть Його апостолів...

- «Дивовижне долготерпіння Боже, Він дуже довго не проявляє Свого гніву. Однак покарання все-таки неминуче» (2ВВ, 373).

Питання 9: Тому, яке серйозне попередження дає Господь і нам сьогодні?

- «Як це страшно – вичерпати Божественне терпіння» (5СЦ 524). Саме це сталося з Ізраїлем...

- Увесь світ побачив у зруйнуванні Єрусалиму та розпорошенні євреїв, що Божественне терпіння до вибраного народу було вичерпане.

Додатки до рубрики: Бог повільний на гнів (понеділок)

- Нагадаємо ще раз особливість Божого гніву: *Гнів Божий скерований на гріх, але не на грішника...*

Питання 1: Чому?

- Господь ненавидить гріх, але любить грішника! Його гнів і покарання покликані не помститися грішнику, а привести його до спасіння.

Питання 2: А що ми можемо сказати про людський гнів? Читаємо Йони 4:1, 4, 9 (СП).

- Іван Огієнко тричі в цих текстах використовує одне слово *запалився...*

Питання 3: Хто ж володів таким запальним гнівом?

- Божий пророк...

Питання 4: Що так йому не сподобалося? Ким він був незадоволений? На Кого був скерований його гнів? Йони 3:10; 4:1 (СП)

- Ще тоді, коли пророк отримав повеління проповідувати в Ніневії, «він піддався спокусі *засумніватися* в мудрості Божого повеління» (ПЦ, 266).

- І поплив на кораблі не до Ніневії, а в Таршіш... А тепер, коли ціле місто щиро покалося й Господь відвернув Свій гнів, він *обурився і розлютився!*

Питання 5: Які причини такої люті пророка?

- Євангельська програма Йони була надзвичайно успішною! За місяць часу покалося *велике-превелике*, мільйонне (як твердять деякі історики) місто.

- А євангеліст у розпачі просить собі смерті...

Питання 6: Чому? Де корінь такої неадекватної поведінки?

- «Гнів Йони *цілком* був викликаний *егоїзмом*» (КАСД на книги Малих пророків, с. 365).

Питання 7: У чому полягав егоїзм Йони?

- Він думав лише про свій престиж... Адже він проголошував про зруйнування Ніневії, а місто лишилося стояти, ні один його мешканець не був покараний.

- І пророка хтось міг назвати лжепророком... Як це розгнівало Йону! Хай загинуть тисячі людей, аби його репутація як пророка залишалася доброю!

- Для нього успіх його місії полягав у знищенні тисяч асирійців, але не в їх поверненні...

Питання 8: *Що ми можемо сказати про цього Божого пророка?*

- Який різкий контраст між гнівом Божим і людським! Бог ненавидить гріх, але любить грішника. Люди люблять гріх і ненавидять грішника...
- Людський гнів пророка вимагає смерті грішника, навіть, коли грішник покався...
- Нещодавно Йону самого помилував Господь і врятував від смерті з черева великої риби.
- А тепер він розлютився на Господа, що Він помилував нещасних грішників... Він пожалів просту одноденну рослину, котру підточив хробак...
- А тисячі людських життів для нього були менш варті, ніж будяк... Яка перевернута шкала цінностей!

**Питання 9: *Тепер нам зрозумілі застереження Святого Письма:*
Ефес. 4:26 (І ч.); Якова 1:20.**

Додатки до рубрики: Праведний гнів (вівторок)

- Готуючи даний урок і шукаючи означення, що таке гнів Божий, натрапила у Володимира Даля на такий вислів:

Гнівний Бог Мойсея, Милостивий Христос...
(Даль В. Тлумачний словник. Т. I. С. 362)

Питання 1: *Що ми можемо сказати про цей вираз?*

- Як вчасно на попередній зустрічі ми торкнулися проблеми деяких християн, котрі роблять поділ між Богом Старого і Нового Завітів.
- Минулого разу ми були вражені Любов'ю Старозавітного Бога...

Питання 2: *І до якого висновку ми прийшли?*

- *Уважний читач Святого Письма ніколи не протиставить любов Новозавітного Ісуса любові Старозавітного Бога...*
- *Він розумітиме, що Це любов Однієї і Тієї ж Самої Особи. Любов Божа в обох Завітах однакова...*

Питання 3: *А гнів Божий? Що ми можемо сказати про гнів Новозавітного Ісуса? Івана 2:14-16*

- «Коли Ісус споглядав цю картину, на Його обличчі – обурення, вираз влади і сили... Велич Неба стоїть, як стоятиме Суддя останнього дня...

З невиявленими ніколи раніше ревністю й суворістю Ісус перевертає столи міняльників... Звичайний бич у Його руці здається страшним, як вогняний меч.

Служителі храму, священники-спекулянти, гендлярі й продавці худоби...

кидаються геть... Паніка охоплює натовп, який відчуває прояв Божественності Ісуса. Вигуки жаху зриваються із сотень зблідлих уст» (БВ, 127)...

- І це картина м'якого, люблячого, милосердного, поблажливого Ісуса?...

Питання 4: *Що так обурило й викликано гнів Господа?*

1) Опоганення святого місця Божественної присутності;

2) ганебне, безжалісне здирство бідного, сироти й удови...

Питання 5: *Які ще приклади праведного гніву Новозавітного Бога представляють Євангелія? Марка 3:4, 5; 10:13, 14*

- «І споглянув Він із гнівом на них, засмучений закам'янілістю їхніх сердець». Гнів і смуток...

- Таке дивне поєднання настільки несумісних почуттів могло бути лише в серці Бога...

Питання 6: *А тепер послухаємо слова розгніваного Бога Нового Завіту: Матв. 23:16, 23, 33*

- *Горе вам, проводирі ви сліпі... Лицеміри... Фарисею сліпий... О змії, о роде гадючий... Щоб спала на вас уся праведна кров!*

- І це м'який, люблячий, милосердний, поблажливий Ісус?...

Питання 7: *Але тут же поруч, про що говорить Ісус із болем і сльозами? Вірш 37*

- Ось що таке *Божий праведний гнів*... Гнів, змішаний зі смутком, болем і розпачем від закам'янілості людських сердець...

Додатки до рубрики: Бог не насолоджується стражданнями (середа)

Питання 1: *А куди ж подіти жахливі картинки палаючого пекла, смоляних котлів і вічних мук грішників? Пс. Єрем. 3:32, 33*

- Автор картинок вічних пекельних мук – він же і творець пекла – диявол. Його ідея вічного покарання грішників – має одну мету: опоганити образ Божий і оскаржити Його характер.

Питання 2: *Як же карає Господь? Бере бич у руки? Чи меч? Запускає дрони і ракети? Знову повернемося до Псал. 78:49.*

- Господу достатньо лише забрати Свою руку, й одразу з'явиться *наслання злих ангелів*. Порожнього місця у Великій боротьбі не буває...

- Часто Святе Письмо говорить, що *Бог віддав...*

Питання 3: *Прочитаємо Ездри 5:12.*

- Диявол вимагає, щоб Господь *віддав* йому бунтівників... І Господь із болем мусить це зробити...

Питання 4: *Але коли? 2Хронік 36:16*

- В оригіналі це звучить так: *Аж поки не піднісся гнів Господа на народ Його, [бо] вже не було ліку...* Тут Ісус міг тільки плакати...

- Коли Господь вичерпав усі ресурси навчання й виправлення, настав час Його особливого гніву...

- «Бог змушений був допустити, щоб народ потрапив у рабство» (ПЦ, 297). Ось чому Дух пророцтва застерігає:

- «Не провокуй Його на гнів, щоб Він не обрушив на тебе страшне покарання» (4СЦ, 254).

Додатки до рубрики: Захист від гніву (четвер)

Питання 1: *Чи карає Бог людей у світі? Так... А чи карає людей, котрі з Ним у Завіті? Так... Тоді яка різниця, бути в Завіті, чи не бути? Рим. 6:23*

- Велика, грандіозна різниця! *Бо кара за гріх – смерть.*

Питання 2: Яка смерть? Всі помирають... І в Завіті, й поза Завітом...

- «Оскільки смерть тут зіставлена з життям вічним, то Павло, говорячи про смерть, має на увазі вічну» або другу смерть (див. Об'явл. 20:6, 14)» (КАСД. Т. VI).

- Отже, ті, хто в Завіті з Господом *не відчують* на собі останнього гніву Божого й остаточного покарання вічною смертю...

Питання 3: Чому?

- Тому що гнів Божий за їхні гріхи прийняв на Себе їх Спаситель. І покарання за їхні гріхи Він прийняв на Себе.

- На хресті Він помер другою смертю... Велика, грандіозна різниця пролягає між тими, хто в Завіті з Господом, і тими, хто поза ним.

Питання 4: Читаємо Мал. 3:18. У чому виявиться ця різниця? Мал. 4:2, 3

- Особлива, видима всьому Всесвіту різниця буде явлена в кінці історії землі.

Питання 5: В якій групі будемо ми? Ми свій гріх уже переклали на Ісуса?

- Підкреслимо ще раз: *Гнів Божий скерований на гріх, але не на грішника...*

Щоб уникнути гніву Божого, грішник мусить *відділитися* від свого гріха.

Питання 6: А ми вже сьогодні відділилися від гріха?

- Бог дає можливість кожній людині *відділитися* від гріха через покаяння.

Христос, як Викупитель і Замісна Жертва, прийняв Божий гнів за гріх на Себе.

III. Закінчення:

- Якщо в нас ще залишаються якісь сумніви щодо Божественного гніву, нам просто потрібно піти на Голгофу...

- «Найсильніша та найбільш зворушлива сцена Божого гніву проти гріха – це Агнець Божий, що висить на хресті» (КАСД. Т. 12. С. 195).